

Oviken, sn, Jämtl. v. doms. tg,
Jämtl. l.

j owiika sokn (r. 3)

1428 28/3 Jämtland Bergs sn RAP or.

Owik

ib. (a tgo, yngre, ej medeltida hand)

Tr. DN III, nr 693

JHD I, nr 192

S.P.-L. 1975